

Dal a hétfejű sárkányról

Gál László

*egyik feje barna
másik feje sárga
két karó gólyaláb
mér földjáró lába
harmadik fején hó
negyediken holló
kagylófüle ráncos
szája meg rákolló
ötödik fején a
király koronája
hatodik fején a
pápa tiarája
leng hetedik feje
teste zsiros bálvány
orrából a számum
szeme szürke márvány
hétfejű hét gondú
szegény gyáva sárkány*

*egyedem begyedem
tengertáncot járok
egyik fejem hét szem
s nézi a világot
vak másik fejem meg
néha meg is látja
harmadik siratja
negyedik nem bánja
ötödik fejemen
hét száj folyton éhes
hatodik csupa fog
kardéles és véres
hegytető hetedik
szélkakason ülve
bügöcsiga pergő
forog megrémülve
egyedem begyedem
százszínű szivárvány
vasból van a világ
agyagból a sárkány*

Se

Gál László

a börtönben
levegő
nincs
temető
van
heverő
nincs
se szerető

se föld se ég
se könyv se kép
se hús se hő
se hús se nő

se ész
se vész
se íz
se víz
se tűz
se bűz
se bók
se csók
se ágy
se vágy

kezdeté nincs
se vége
háború nincs
se béke

a börtönben
csak nincs
csak nincs
csak ember

mert az ember a legfőbb kincs

Évszakok

Gál László

*amíg fehér
volt a fehér
szép volt a tél
hólabdázunk*

*csak mi magunk
szép tavaszunk
csak a magunk
halhatatlan*

*a napsugár
szép volt a nyár
a láthatár
csupa szén volt*

*mennyi hőünk
minden ősünk
dús szép ősünk
belepusztult*

